

Sygn. akt VII U 1855/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Emilia Poddębniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2016 r. w W.

sprawy B. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania B. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 5 listopada 2015 r., znak: I/25/(...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 5 listopada 2015 r., znak: I/25/(...), w ten sposób, że przyznaje odwołującej B. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 listopada 2015 r. do dnia 31 października 2016 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05 listopada 2015 r. (znak: I/25/(...)), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił ubezpieczonej B. Z. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Rozstrzygnięcie decyzji ww. organ oparł na przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z dnia 05 listopada 2015 r., znak: I/25/(...), k. 19, tom II a.r.).

B. Z., w dniu 01 grudnia 2015 r. złożyła, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od ww. decyzji z dnia 05 listopada 2015 r. (znak: I/25/(...)). W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że nie zgadza się z oceną jej stanu zdrowia, dokonaną przez Lekarza Orzecznika ZUS i Komisję Lekarską ZUS. Podkreśliła, że po wydaniu zaskarżonej decyzji, jej stan zdrowia uległ dalszemu pogorszeniu, pomimo podjętej rehabilitacji oraz starań poczynionych w celu powrotu do pełnej sprawności. Dodała, że w toku postępowania wyjaśniającego, złożyła w organie rentowym aktualną dokumentację medyczną, dotyczącą odbytej rehabilitacji i leczenia, a także dokument potwierdzający orzeczoną w stosunku do niej niepełnosprawność. Nadmienila, że wcześniej organ rentowy również odmawiał przyznania na jej rzecz prawa do świadczenia rentowego z tytułu częściowej niezdolności do pracy, które ostatecznie zostało jej przyznane na mocy wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 lipca 2014 r. Podkreśliła, że pomimo wniesionej przez organ rentowy apelacji, powyższy wyrok został utrzymany w mocy i w ten sposób uzyskała ona prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres do dnia 31 października 2015 r. Zdaniem odwołującej, orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS zostały wydane bez dokonania wszechstronnej analizy znajdującej się w aktach rentowych dokumentacji medycznej oraz bez zbadania całokształtu okoliczności sprawy. Ubezpieczona wskazała także, że ww. orzeczenia zostały wydane przez lekarzy nie posiadających

stosownych specjalności niezbędnych dla prawidłowego ustalenia jej stanu zdrowia. W związku z powyższym, odwołująca zawnioskowała o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych sądowych na okoliczność przebiegu jej choroby oraz dokonania oceny jej stanu zdrowia. W konkluzji odwołania, ubezpieczona wniosła także o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i przyznanie na jej rzecz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odwołanie z dnia 01 grudnia 2015 r. k. 2-4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w dniu 21 grudnia 2015 r. zajął stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że ubezpieczona została w toku postępowania skierowana na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 03 listopada 2015 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy. Jednocześnie na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił staż pracy odwołującej w łącznym wymiarze 12 lat, 4 miesięcy i 29 dni okresów składkowych oraz 4 lat, 1 miesiąca i 20 dni okresów nieskładkowych. Stwierdził także, że w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę, tj. od dnia 15 lipca 1997 r. do dnia 14 września 2015 r. odwołująca udowodniła okres zatrudnienia w wymiarze 7 lat, 7 miesięcy i 24 dni. Na tej podstawie decyzją z dnia 05 listopada 2015 r. (znak: I/25/(...)) organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź na odwołanie z dnia 21 grudnia 2015 r. k. 7 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona B. Z., urodzona w dniu (...), na mocy wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 lipca 2014 r. miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01 listopada 2013 r. do dnia 31 października 2015 r. (wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 lipca 2014 r. k. 6 a.s.).

Z uwagi na zbliżający się upływ terminu, na jaki zostało przyznane odwołującej ww. świadczenie, w dniu 15 września 2015 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek z dnia 15 września 2015 r. k. 1, tom II a.r.).

W toku postępowania wyjaśniającego, odwołująca została skierowana na badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem wydanym w dniu 05 października 2015 r. stwierdził, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Na skutek wniesienia sprzeciwu od powyższego orzeczenia, sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 03 listopada 2015 r. potwierdziła ustalenia dokonane przez Lekarza Orzecznika ZUS, wskazując, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 05 października 2015 r. k. 3-4, sprzeciw k. 11, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 03 listopada 2015 r. k. 17-18, tom II a.r.).

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy w dniu 05 listopada 2015 r. wydał decyzję (znak: I/25/(...)), mocą, której odmówił ubezpieczonej B. Z. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Rozstrzygnięcie decyzji ww. organ oparł na przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Uzasadniając swe stanowisko, organ rentowy wskazał, że ubezpieczona została w toku postępowania skierowana na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 03 listopada 2015 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy. Jednocześnie na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił staż pracy odwołującej w łącznym wymiarze 12 lat, 4 miesięcy i 29 dni okresów składkowych oraz 4 lat, 1 miesiąca i 20 dni okresów nieskładkowych. Stwierdził także, że w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę, tj. od dnia 15 lipca 1997 r. do dnia 14 września 2015 r. odwołująca udowodniła okres zatrudnienia w wymiarze 7 lat, 7 miesięcy i 24 dni (decyzja z dnia 05 listopada 2015 r., znak: I/25/(...), k. 19, tom II a.r.).

W związku z niekorzystną decyzją organu rentowego, B. Z. złożyła odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 01 grudnia 2015 r. k. 2-4 a.s.).

W toku postępowania Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dopuścił dowód z opinii łącznej biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu neurologii, chirurgii – ortopedii oraz medycyny pracy celem ustalenia, czy odwołująca się jest zdolna, czy też całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy zarobkowej, ze szczególnym

wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała, czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres, a także jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego (poprawa lub pogorszenie), to na czym ona polegała (postanowienie z dnia 14 stycznia 2016 r. k. 11 a.s.).

W opiniach z dnia 22 lutego 2016 r. i z dnia 03 marca 2016 r. biegli sądowi z zakresu (...). R., z zakresu neurologii dr med. T. P. oraz z zakresu medycyny pracy lek. K. G. rozpoznali u odwołującej stan po endoprotezoplastyce prawego stawu biodrowego, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa L-S oraz padaczkę z rzadkimi napadami oraz zawrotami głowy. Biegli wskazali, że wnioskodawczyni po zabiegu alloplastyki prawego stawu biodrowego w przebiegu choroby zwyrodnieniowej ze zmianami zwyrodnieniowymi lewego stawu biodrowego ze względu na stan czynnościowy narządu ruchu jest nadal częściowo niezdolna do wykonywania pracy zarobkowej. Zaznaczyli, że stan funkcjonalny narządu ruchu od czasu wykonania zabiegów operacyjnych znacząco się nie poprawił i nie jest dobry. Ruchy w obrębie stawów biodrowych są ograniczone pomimo, że prawidłowo zostały przeprowadzone zabiegi endoprotezoplastyki prawego stawu biodrowego i poprawiły znacząco wyjściowy, bardzo zły stan czynnościowy narządu ruchu. Natomiast lewy staw biodrowy wymaga akceptacji leczenia operacyjnego w przyszłości. Biegli podkreślili, że zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa wymagają systematycznego leczenia farmakologicznego oraz okresowej rehabilitacji i odciążenia. Wskazali, że wnioskodawczyni pilnie wymaga redukcji masy ciała, albowiem nadwaga, którą obecnie prezentuje może zniweczyć wysiłki operacyjne lekarzy ortopedów. Stwierdzili także, że napady padaczkowe są rzadkie i wymagają regularnego przyjmowania leków i okresowej kontroli neurologicznej. Na tej podstawie biegli uznali, że wnioskodawczyni jest obecnie nadal częściowo niezdolna do wykonywania pracy zarobkowej na okres od dnia 01 listopada 2013 r. do dnia 31 października 2016 r. (opinia biegłych sądowych z zakresu (...). R. i z zakresu neurologii dr med. T. P. z dnia 22 lutego 2016 r. k. 34-37, opinia biegłej sądowej z zakresu medycyny pracy lek. K. G. z dnia 03 marca 2016 r. k. 40-43 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 18 marca 2016 r. pełnomocnik organu rentowego zgłosił zastrzeżenia do powyższych opinii, wskazując, że ubezpieczona ma wykształcenie średnie ogólne, natomiast wcześniej pracowała, jako pracownik biurowy oraz redaktor gazety. Stwierdził także, że ubezpieczona może nadal pracować, jako pracownik umysłowy i wykonywać pracę siedzącą. Mając orzeczony stopień niepełnosprawności powinna mieć stanowisko pracy dostosowane do niepełnosprawności, ale nie przesądza to o niezdolności do pracy zgodnej z kwalifikacjami. W związku z powyższym, pełnomocnik organu rentowego wniósł o powołanie innego biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy (pismo procesowe z dnia 18 marca 2016 r. k. 60 a.s.).

Na rozprawie w dniu 07 kwietnia 2016 r. odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie na jej rzecz prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy zgodnie z opinią łączną wydaną przez biegłych sądowych z zakresu ortopedii i traumatologii, neurologii i medycyny pracy. Z kolei pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania. Jednocześnie Sąd oddalił wniosek pełnomocnika organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych wskazanych powyżej specjalności (protokół rozprawy z dnia 07 kwietnia 2016 r. k. 67-70 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującej. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Jednocześnie w toku sprawy, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu (...). R. i z zakresu neurologii dr med. T. P. (k. 34-37 a.s.) oraz z zakresu medycyny pracy lek. K. G. (k. 40-43 a.s.) celem jednoznacznego ustalenia stanu zdrowia odwołującej. W ocenie Sądu Okręgowego wnioski zawarte w sporządzonych przez biegłych opiniach należy podzielić w całości. Opinie te zostały bowiem wydane po przeprowadzeniu szczegółowego badania przedmiotowego odwołującej i wnikliwej analizie całości dokumentacji medycznej zawartej zarówno w aktach sądowych, jak i aktach rentowych ubezpieczonej. Opinie biegłych specjalistów są wyczerpujące, a także zostały sporządzone w sposób jasny i logiczny oraz nie pozostawiają wątpliwości, co do

dokładnego określenia stanu zdrowia odwołującej. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowi wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Podkreślenia wymaga również, że biegli sądowi opiniujący w niniejszej sprawie w należyty sposób wyjaśnili przedstawione przez Sąd zagadnienia, wskazali na czym oparli swe tezy i co stanowiło ich podstawę. Samo niezadowolenie organu rentowego z treści opinii biegłych, nie powoduje konieczności powoływania kolejnego biegłego czy też kolejnych biegłych. Z tych też względów, Sąd oddalił wniosek pełnomocnika organu rentowego o powołanie innych biegłych z zakresu wskazanych powyżej specjalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. Z. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 05 listopada 2015 r., znak: I/25/(...) jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W treści wskazanej powyżej regulacji zostały określone warunki konieczne do powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki te muszą być spełnione łącznie.

Niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu (art. 12 ustawy). Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania, co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy) (wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 28 stycznia 2004 roku, II UKN 222/03). Prawo do świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przysługuje zatem w wypadku wypełnienia wszystkich przesłanek z art. 57 pkt.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

Art. 12 powołanej wyżej ustawy rozróżnia dwa stopnie niezdolności do pracy - całkowitą i częściową. Zgodnie z ust. 3 ww. przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei całkowita niezdolność do pracy polega na utracie zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Przesłanka niezdolności do jakiegokolwiek pracy odnosi się do każdego zatrudnienia w innych warunkach niż specjalnie stworzone na stanowiskach pracy odpowiednio przystosowanych do stopnia i charakteru naruszenia sprawności organizmu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2000 r., II UKN 134/00 i z dnia 7 września 1979 r., II URN 111/79).

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności złożonego przez ubezpieczoną B. Z. odwołania wskazać należy, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest nieprawidłowa, gdyż nie odpowiada rzeczywistości stanowi rzeczy. W niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy uwzględnił opinie wydane przez biegłych z zakresu (...) R. i z zakresu neurologii dr med. T. P. (k. 34-37 a.s.) oraz z zakresu medycyny pracy lek. K. G. (k. 40-43 a.s.) i uznał je za wyczerpujące, poddające wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonej w odniesieniu do jej możliwości zawodowych. Wnioski zawarte w przedmiotowych opiniach nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności, zatem brak było podstaw do

dalszego prowadzenia postępowania dowodowego. Biegli są bowiem doświadczonymi specjalistami z wymienionych dziedzin medycyny, które odpowiadały głównym schorzeniom ubezpieczonej. Opinie wydali po zapoznaniu się ze wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczoną. W ocenie Sądu biegli rzeczowo uzasadnili swoje stanowisko odnośnie zdiagnozowanych u wnioskodawczynie schorzeń i ich wpływu na jej zdolność do pracy zgodną z posiadanymi kwalifikacjami oraz ostatnio wykonywaną pracą.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z opinii biegłych sądowych ww. specjalności wynika, że w 2008 r. wnioskodawczynie przebyła zabieg endoprotezoplastyki bezcementowej prawego stawu biodrowego. Ponadto od wielu lat utrzymują się u niej dolegliwości bólowe prawego stawu biodrowego, które okresowo znacznie nasilają się po wysiłku i są szczególnie uciążliwe w porze nocnej. Z tego powodu, odwołująca cierpi na niewydolność chodu, z trudem wstaje i siada, a dolegliwości nasilają się po dłuższym chodzeniu. Ponadto występują u niej także przewlekłe bóle kręgosłupa w odcinku lędźwiowo-krzyżowym, nasilające się podczas dłuższego chodzenia i stania. Odwołująca odczuwa także bóle i zawroty głowy, a także rzadkie napady padaczkowe z utratą przytomności – ostatni miał miejsce w sierpniu 2015 r. Z tego powodu odwołująca leczy się w Poradni P/Padaczkowej i przyjmuje leki takie jak D. C.. W tym względzie, Sąd Okręgowy miał na uwadze, że odwołująca posiada wykształcenie średnie ogólne, natomiast dotychczas wykonywała pracę umysłową na stanowisku pracownika biurowego. Wskazać jednak należy, że praca biurowa wykonywana jest głównie w pozycji siedzącej, co niewątpliwie stanowi pracę wykonywaną w długotrwałej pozycji wymuszonej. Biegli lekarze wskazali jednak, że z uwagi na utrzymujące się u wnioskodawczynie przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa i ograniczenie ruchomości w zakresie lewego stawu biodrowego, odwołująca z trudem wstaje i siada. Już zatem z tych względów, stanowisko organu rentowego, jakoby odwołująca mogła wykonywać pracę w charakterze pracownika biurowego jest błędne. Wskazać bowiem należy, że praca na stanowisku pracownika biurowo-administracyjnego niewątpliwie jest wykonywana w wymuszonej pozycji ciała – siedzącej, której skutkiem jest następujące zmęczenie fizyczne w zakresie narządów układu ruchu, w związku, z czym nawet jej krótkotrwałe wykonywanie może być uciążliwe dla pracownika o pełnej sprawności psychoruchowej. Z kolei zaawansowane schorzenia związane z urazem kręgosłupa niewątpliwie stanowią przeciwwskazania do wykonywania tego rodzaju pracy. Podkreślenia wymaga, że badanie przeprowadzone przez biegłych sądowych wykazało u odwołującej znaczne ograniczenie w zakresie ruchów rotacyjnych w obrębie lewego stawu biodrowego oraz bolesność stawów biodrowych. Stwierdzono także odchylenia w zakresie ruchomości kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego, a przeprowadzone badania ortopedyczne wykazały zmiany o charakterze zwyrodnieniowo-dyskopatycznym. Z tego względu w przypadku odwołującej nawet najmniejszy wysiłek fizyczny związany ze zmianą pozycji ciała, np. w postaci wstawania, siadania, dłuższego stania, czy też chodzenia, które to czynności towarzyszą wykonywaniu pracy biurowej, jest znacznie utrudniony i może wywołać u niej znaczne dolegliwości bólowe, które w ostateczności mogą doprowadzić nawet do napadu padaczkowego wraz z utratą przytomności. Stanowisko biegłych jest wynikiem badania klinicznego oraz analizy całokształtu dokumentacji medycznej, dotyczącej przebiegu leczenia ubezpieczonej. Ponadto w ocenie Sądu Okręgowego, na wiarygodność opinii biegłych sądowych wpływa kategoryczność i jednoznaczność oceny stanu zdrowia odwołującej. Na tej podstawie, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że stwierdzona u ubezpieczonej częściowa niezdolność do pracy trwa nadal i czyni ubezpieczoną częściowo niezdolną do pracy zarobkowej na okres od dnia 01 listopada 2013 r. do dnia 31 października 2016 r. Spełnione zostały również pozostałe przesłanki nabycia prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, co nie było kwestionowane przez organ rentowy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 05 listopada 2015 r., znak: I/25/(...) w ten sposób, że przyznał odwołującej B. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01 listopada 2015 r., tj. od dnia powstania prawa do świadczenia rentowego na dalszy okres do dnia 31 października 2016 r., zgodnie z opiniami biegłych sądowych z dnia 22 lutego 2016 r. i z dnia 03 marca 2016 r., o czym orzekł w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

M.St.